

Zveme vás

Farnosti Sedlčanska

Vás srdečně zvou na

FARNÍ PLES

v pátek 30.1.2009

v hostinci „Na Růžku“ v Osečanech
Začátek v **19.30 hodin**

*K tanci i poslechu hraje
skupina KLASIK*

Vstupné 100 Kč

*Předtančení, Bohatá tombola
Vstupenky k zakoupení na fáře nebo
přímo na místě.*

**25. ledna 2009 – Nedělní odpoledne
pro rodiny, Sedlec Prčice od 13:30 hod.**
Přednášející: P. Jan Balík. Téma přednášky:
Manželská spiritualita: „Rodino, staň se tím,
čím jsi.“ Zajímavý program pro děti
zajištěn: taneční vystoupení, hry a soutěže,
příprava na modlitbu.

Kosova Hora

6. února 2009 – Tygři z fary
Od 15:00 do 19:00 hod. na fáře v Kosově

FARNÍ LISTY 1/2009

*Neprodejný občasník římskokatolických
farností Dublovice, Chlum, Jesenice,
Kosova Hora, Počepice a Sedlčany.
Redakce: P. M. Miškovský, P. K. Vrzal,
B. Němeček, L. Jelen. Pro vnitřní potřebu
vydává: Římskokatolická farnost Sedlčany,
Komenského nám. 44, 264 01 Sedlčany,
IČ: 18608817; BÚ: 522364389/0800*

E-mail: farnost.sedlcany@centrum.cz

www.farnost.sedlcany.cz

*Děkujeme za dobrovolné příspěvky na
pokrytí nákladů s vydáváním.*

Hoře. S sebou: svačinu, 20,- Kč, sportovní oblečení a oblečení do kostela.

**8. února 2009 – od 8:00 hod. mše sv.
zaměřená pro děti v Kosově Hoře**

**27. února 2009 – společenství mladých
ve Štětkovcích – od 18:45 hod. mše sv.
v místní kapli sv. Antonína.**

Přípravy ke svátostem

Podmínky pro křest dítěte:

Je nezbytné, aby alespoň jeden z rodičů byl pokřtěn jako katolický křesťan. Dále je třeba se přihlásit minimálně 1 měsíc před udělením svátosti křtu. Podmínkou pro křest je absolvování přípravy, která se skládá z několika setkání s knězem.

Podmínky pro křest dospělého:

Je možné se přihlásit kdykoliv. Přípravu vykonává místní kněz a trvá jeden až dva roky. Skládá se z pravidelných setkávání, v kterých se katechumen seznamuje s naukou a životem církve.

Podmínky pro uzavření sňatku v kostele

Pro uzavření katolického sňatku je bezpodmínečně nutné, aby alespoň jeden ze snoubenců byl pokřtěn katolík. Požádat o církevní sňatek je potřebné 3 měsíce před jeho uzavřením. S tím je spojena příprava na manželství, která zahrnuje několik setkání s knězem.

Pravidelné bohoslužby v našich farnostech

Ne	8:00 Sedlčany, Kosova Hora 9:30 Chlum, Jesenice 11:00 Dublovice, Počepice
Út	18:00 Sedlčany (Se)
St	9:00 Se, 15:30 Počepice
Čt	16:30 Dublovice, 18:00 Se
Pá	9:00 Se, 18:00 Kosova Hora
So	15:00 Dom. důch. Se, 18:00 Se

č. 1/2009

25. ledna 2009

NOVÝ ROK 2009

Co nás čeká?

Pomalu se chýlí ke konci první měsíce nového roku a my po lehkém vystřízlivění ze změny číslic na konci letopočtu a s vědomím, že ne všechna předsevzetí (byla-li vůbec nějaká) se dají uskutečnit, hledíme do budoucna s otázkou, co všechno nás čeká. Podobně si někteří klademe otázku, co přinese rok 2009 do našich farností. Vždyť farní život nejsou jenom bohoslužby. Toto tázání ale začněme reálným pohledem na náš osobní vztah k Bohu, na náš duchovní život. Děni ve farnostech je totiž zrcadlem a mozaikou našich vlastních životů s Bohem (a někdy možná také bez Boha).

Písmo nám říká, že: „Kdo vytrvá až do konce, bude spasen“. Můžeme tak vidět nastávající rok v první řadě jako snahu vytrvat v dobrém až do konce (roku i života). A to není tak samozřejmá a jednoduchá věc. Člověk je člověkem a nese v sobě jako následek prvotního hříchu sklon k pohodlnosti, lenosti a náklonnost ke zlému. Proto se nám dobro nedaří samo od sebe, ale stojí hodně námahy. A vytrvat v něm až do konce je úkol nadlidský. Nemusíme se ale strachovat. Bůh nám skrze Církev dává dostatek prostředků ke spáse, Bůh nám dává svátosti. V nich je naše chabá snaha naplněna silou Boží.

Čeká nás rok plný práce na sobě, cvičení se ve ctnostech skrze sebezápory, čeká nás dobrodružství modlitby na cestě s Bohem. Na počátku je poznání naší slabosti, ale i velikosti Boží a upřímná touha následovat Ho. Abychom na této cestě vytrvali, povzbuzujeme naši víru, naději a lásku věrnou modlitbou, častým přijímáním svátostí, zvláště svátosti smíření a přijímáním eucharistie.

A potom, zda se podaří nějaká „velká akce“, něco opravíme nebo zorganizujeme, zda o našich farnostech budou psát noviny, není vůbec podstatné. Skrze život ze svátostí přinese – skrze nás – rok 2009 pozhnání našim farnostem.

K tomu vám na přímlovu Matky Boží Panny Marie žehná váš P. Marek

Rok svatého Pavla – výzva k obrácení

Rok svatého Pavla nebo taky "Pavlovský rok" byl zahájen 29.6.2008 a bude trvat do 29.6.2009. Benedikt XVI. v promluvě před jeho vyhlášením zdůraznil, že Kristus i dnes potřebuje apoštoly ochotné obětovat se. Potřebuje svědky a mučedníky jako byl svatý Pavel. "Nejdřív horlivý pronásledovatel křesťanů poté, co na cestě do Damašku padl na zem oslepen božským světlem, přešel bez váhání na stranu Ukřižovaného a následoval ho bez dalšího rozvažování. Žil a pracoval pro Krista; pro něho trpěl a zemřel. Jak aktuální je dnes jeho příklad!" zdůraznil papež. (pokračování na str. 2)

Svatý otec, Benedikt XVI. vyhlášením Pavlovského roku chce znovu vyzdvihnout, co je v křesťanské víře podstatné, totiž zkušenost obrácení - metanoia. Nikoliv jen ve smyslu konverze jako přechodu od nevíry k víře, nýbrž jako proměnu života, k níž ustavičně (ve stopách proroků) vyzýval Ježíš Nazaretský. Metanoia, zkušenost obrácení, není pouze jednorázové rozhodnutí pro Boha, ale znamená zrození víry, která roste ze svobodné osobní odpovědi na osobně vnímané Boží povolání.

Ne náhodou k Pavlovu obrácení došlo na cestě. Cesta, jako symbol směřování, vede k cíli. Obrácení k Bohu znamená, že životní cestu, po které jdeme, směřujeme, obracíme k Bohu. V našem životě z víry je proto neustále přítomná otázka. Kam jdu, za čím jdu, ke komu jdu?

Na závěr připojím vlastní zkušenost. Nedávno jsem měl problém s jedním člověkem. Byl jsem na něj hodně rozzlobený. Zároveň jsem vnímal svoji bezradnost s věcí cokoli udělat. To mě vedlo k ještě větší zoufalosti. Vnímám jsem, jak mě hněv a zloba spoutávají a činí nesvobodným nejen vůči tomu člověku, ale i vůči druhým lidem. Modlil jsem se a vyprošoval sílu s tím něco udělat. Výsledkem byla touha po usmíření, po osvobození od hněvu a zloby. Přesto jsem neměl sílu a odvalu za tím člověkem zajít. Pomohla mi rada jednoho člověka, kterému jsem se svěřil. „Jestli ses rozhodl s tím člověkem usmířit, tak jednou k tomu určitě dojde. Rozhodl ses vydat na cestu. Možná cesta bude delší než bys čekal a než bys sis přál, ale jestli jsi na cestě, jistě dojdeš cíle, po kterém toužíš.“ Tato odpověď pro mě znamenala velkou pomoc. Znovu jsem si uvědomil význam slova metanoia, zkušenost obrácení. Bůh se stará. Kdo se vydal na cestu z otroctví hříchu, toho vede do zaslíbené země. Nechme se vést Božím Duchem.

P. Kamil Vrzal

Záznam reportáže Aleše Procházky:

GÓL! GÓL! GÓÓÓÓL!!! Česká republika vede 1:0 v 9. minutě poslední třetiny, autorem gólu, jestli se nemýlím a to bych nechtěl - obránce Petr Svoboda.... držíme kotouč v jejich obranném pásmu, poslední sekundy tohoto zápasu, už jich je jenom 5, kotouč za brankou ruského týmu, nakonec vyhození kotouče, zakázané uvolnění, konec zápasu! Konec zápasu a máme zlatou olympijskou medaili!!!

Záznam reportáže P. Kamila:

Druhý den nového roku 2009 se ozývalo z ledového kluziště hlasité GÓÓÓL, a ne jednou. Nebylo to však z olympijských her ani z mistrovství světa, ale z rybníka „Kaufmaňák“ v Kosově Hoře, kde se uskutečnilo hokejové klání dětí a dospělých. Na turnaj farností zdejšího kraje Sedlčanska, Sedlečka, Voticka dorazilo vskutku hodně hráčů, takže se mohlo postavit šest družstev (dvě druž-

stva dětí a čtyři družstva dospělých). Do hráčské sestavy byli nominováni také dva kněží: P. Jan Böhm z Votic a já - sedlčanský kaplan. Hrál se na třech hřištích. Hrál se s chutí a nasazením, vždyť šlo přeci o prestiž. Podpořit hokejové klání přišli i nehokejisté. Třeba maminky, které kolem kroužily a usilovně povzbuzovaly. Turnaj probíhal velmi dramaticky a napínavě (např.: kdo vydrží déle s dechem a ploužícima nohama). Hrál se do večerní tmy, a přestože bylo připravené umělé osvětlení, které sestrojil vynalézavý votický farář P. Böhm, ten den se nerozhodlo. Je však třeba konstatovat, že nikdo z ledu neodcházel poražený. Každý si za předvedený výkon zasluhuje zlatou medaili, protože hrál srdcem. A o to přeci šlo.

Od zamrzlého „Kaufmaňáku“ přeji všem čtenářům Farních listů, aby se i Vám dařilo hrát stejně po celý nadcházející rok 2009.

nepřihlásil. Jinak by s ním bylo jednáno. Komplexně, i o úskalích, které elektrozvonení způsobuje a jež je nutno překonat. A zároveň i o všech ostatních zvonech. Nejen o Sedlčanských. Na půlnoční se dva zvony u sv. Martina rozezněly. Zázrak? Přiznal se k němu P. Stanislav Zápotocký svérázným komentářem: „Vadí mě, že se nikdo z kněží, kteří tu působili a působí, nepřijde poradit.“ V žádném případě nechci zpochybňovat obětavou snahu elektroúdržbáře. Ale doufám v pochopení připomínky, že o zásahu do elektrosystému měl být informován i odpovědný správce objektu....

Kde je křesťanská odpovědnost, že St. Zápotocký při předávání farnosti na tyto skutečnosti neupozornil? Navíc dochází k rozporu. Paní kostelnice si mi loni posteskla, že sedlčanské zvony byly ošetřeny naposled ještě za působení P. Petra Jandery. Tak – jaký „zázrak“?!

Závěrem uvádím názor, který mi byl od útlého mládí vštěpován: Vánoce by měly být radostí z Kristova narození. A z toho, že nám přišel objasnit Boží vůli. Ta nikoho neomezuje, ale chrání a nabádá jednotlivce i lidstvo před sebezničením.

Zvony jistě zvou k této radosti i zodpovědnosti, ale nejsou její podstatou. Jestliže je tato radost překryta čímkoliv jiným, jsou takové „vánoce“ ještě Vánoce?

Doufejme, že časem zvony na Sedlčansku projdou revizemi. Lze ale očekávat,

že všichni poslechnou jejich hlas a budou hledat Krista?

Josef Vermach

PS:

Boží vůli objasnil Pán ve svém pověstném Horském kázání. A v „Osmi běda pokrytcům“ (Mat., kap. 5,6,7 a kap. 23) Zároveň jsou v nich mistryně a nadčasově stanoveny mezilidské vztahy. Chybou lidstva je, že se jimi neřídí.

Kdo zpívá, dvakrát se modlí

Hudba nás provází celý rok. Je to dar, který dokáže člověka potěšit, povznést, ale i rozplakat a opět „setřít slzy“. Hudba adventní a vánoční je plná citu a lidé ji vnímají více a jinak než v běžném roce. To je asi hlavní přínos adventních koncertů – zastavit se, zamyslet se při poslechu krásné hudby a na chvíli zapomenout na všední starosti. Je to zvláštní, jakou úžasnou moc hudba má, a to bez ohledu na více či méně podařenou interpretaci. Pro interprety (zpěváky a hudebníky) je to dvojitý přínos – radost z hudby jako takové a radost z toho, že ji mohou sami dělat – i když je s tím spojená spousta práce a času. Odměnou za všechno snažení je pocit z dobře vykonané práce a naděje, že to snažení potěší aspoň pár lidí. A pak – kdo zpívá, dvakrát se modlí. Jen škoda, že se nás takto modlí tak málo.

Marie Kopáčová sbormistrová

Kolik jsme vybrali v jednotlivých farnostech v nedělních sbírkách za rok 2008

Farnost	Farní sbírky	Arcid. sbírky	Sbírky na opravy	Celkem Kč
Sedlčany	111 829	49 004	0	160 833
Kosova Hora	47 767	14 673	14 436	76 876
Jesenice	29 416	5 765	13 203	48 384
Počepice	35 514	11 672	49 760	96 946
Chlum	40 599	10 876	0	51 475
Dublovice	26 594	8 142	0	34 736
Celkem	291 719	100 132	77 399	469 250

Liturgické postoje

Dalším postojem, který při liturgii užíváme je **STÁNÍ**. Stání vyjadřuje naši úctu k někomu nebo něčemu (např. stojíme při hymně, při příchodu učitele do třídy, když se zdravíme nebo si podáváme ruce). Stejně se postojem stání vyjadřuje naše úcta Bohu, ke kterému se v liturgii obracíme společnou modlitbou pronášenou buď předsedajícím knězem (např. vstupní a závěrečná modlitba, modlitba nad dary), nebo společenstvím věřících (přimluvy). Dále postojem stání vyjadřujeme úctu k Bohu, který k nám mluví prostřednictvím svého Slova, především pak evangelia.

Stání vyjadřuje nejen úctu, ale také radost, připravenost naslouchat a otevřít se. Je to postoj bdělosti. Pro křesťanství je to běžný postoj při modlitbě a při bohoslužbě (L 18, 11; 22, 46). V tomto postoji se stání zároveň chápe i jako zpřítomnění zaslíbené budoucnosti (Zj 7, 9). Stání je typickým velikonočním postojem, neboť osvobození od hříchu a smrti skrze Kristovo velikonoční tajemství vysvobodilo věřící z otroctví, takže již nemusejí zaujímat postoj poníženosti. Stání je také postojem těch, kdo očekávají Kristův druhý příchod, neboť před tvář Syna člověka obstojí vzpřímeně pouze ti, kteří se nemusejí obávat jeho spravedlnosti (Mal 3, 2). A konečně ve stoje vyjadřují svůj dík vyvolení v nebi (Zj 7,9; 15,2).

-kv-

Hlas zvonů – Zázrak?

V Sedlčanech u svatomartinského chrámu máme ve zvonici čtyři zvony. Loni o Božím těle umlkl poslední z nich. Ve věži na Církvičce jsou zvony dva, jejich odmlka trvá asi dva roky.

Osud sedlčanských zvonů byl pohnutý jako osud Sedlčanska. Osud ovlivněný strážněmi obou světových válek i jejich

důsledky. V roce 1916 a během 1. světové války byl z děkanského chrámu rekvírován zvon Florián a oba dva zvony z Církvičky. Ve druhé světové válce se to opakovalo. Materiál byl použit k válečným účelům.

V roce 1950 přichází do Sedlčan P. Štěpán Luža. Ve složitých poměrech zde sloužil „nepředstavitelných“ 35 let. Trpělivě vytváří základnu odhodlaných, získává pochopení veřejnosti. Obdobně je tomu i v okolních farnostech. Připomeňme, že ještě v roce 1968, kdy bylo započato s pořizováním nových zvonů, měly všechny farnosti, dnes spadající pod Sedlčany, vlastního duchovního správce! S agendou, nepoměrně jednodušší, než dnes.

Proč tento úvod? Pro představu, jak časově a „psychoenergeticky“ je náročnější poslání současných duchovních! Jejich nejhlavnějším úkolem je pastorece – vést lidi k dobrému. V duchu Kristovy zvěsti. A ta je učením pořádku, spravedlnosti, lásky a pokoje. Teprve po stabilizaci myšlení hledajících Boží vůli, lze prostředí postupně obohacovat dalšími hodnotami.

K zvonům samotným. Nezávisle s vyjádřením duchovního správce, že nezvonění je důsledkem technické závady, jsem byl upozorněn na totéž jinými. Dokonce i samotný P. Luža, když pro nedostatek zvoníků byl nucen zvonění elektrizovat, vyjádřil obavy z možného poškození zvonů špatně seřízeným strojem. Znovu připomínám, že jde o záležitost nejen zvonů v Sedlčanech, ale v dalších 5 farnostech. Složitost a návrh oprav či seřízení podléhá odborné instituci.

Moje výzva o pomoc je jednoznačná: „Kdo by o spolehlivém opravárenském podniku věděl, necht' nám to sdělí – buď mě osobně, panu faráři Miškovskému. S vděkem takovou informaci přijmeme (uveřejněno v Sedlčanském Kraji 2008/45). Jednoduché a jasné. Nikdo se

MODLITBA ZASVĚCENÍ SEDLČANSKÝCH FARNOSTÍ

MATEŘSKÉMU SRDCI PANNY MARIE

7. prosince 2008

Neposkvrněná Panno Maria, Matko Boží a Královno nebeská, Pomocnice křesťanů a Smírkyně hříšníků, před Tvým trůnem klekáme ubezpečeni, že dojdeme milosrdenství a získáme milost i potřebnou pomoc ve svých tísňích. Hřešili jsme, odmítali jsme nabízené milosti, nejsme hodni slitování Božího. Doufáme však v nesmírnou dobrotu Tvého mateřského Srdce. Ty naše dobrá Matko, nemůžeš se odcizit svým dítkám, přes všechnu naši nehodnost. Ó, Maria, Útočiště naše, Tvému mateřskému srdci se svěřujeme, obětujeme a zasvěcujeme, Tobě duši i tělo a vše, co je nám drahé.

Aby toto naše zasvěcení bylo účinné a trvalé, obnovujeme dnes do Tvých rukou svoje křestní sliby a předsevzetí, která jsme učinili při svém prvním svatém přijímání: Zavazujeme se, že budeme zachovávat přikázání Boží a církevní, že budeme poslušni náměstka Kristova a svých duchovních pastýřů.

Chceme svá srdce odpoutávat od všeho, co se Tobě nelíbí, chceme svá smýšlení uvést v soulad se smýšlením Tvým, své snahy a zájmy v soulad s Tvým Srdcem. Přejeme si vroucně, aby naše srdce se stala svatyněmi míru, ohnisky bliženské lásky a apoštolátu. Chceme udržovat čistotu srdce a rozněcovat svou lásku k Bohu horlivou modlitbou a častým přijímáním svatých svátostí.

Maria, Královno srdcí, přijmi naše srdce a vše co je nám drahé pod svoji mateřskou ochranu, neboť Tobě nyní plně náležíme. Se Synem svým nás smiř, Synu svému nás poroučej, Synu svému nás obětuj! Královno míru, vypros národům mír! Buď i zbloudilým a nevěřícím prostřednicí milostí, aby i oni poznali v Tobě dobrou, milující Matku a došli záchrany v Srdci Ježíšově. Učiň, ó Maria, aby královskou vládou Tvého Srdce přišlo k nám království Srdce Ježíšova, abychom všichni, sjednoceni v pravé víře a v pravé lásce, pěli s Tebou radostné Magnificat vděčnosti a neskonale chvály!

Sladké Srdce Mariino, buď naším spásou! Amen.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2009

Milí farníci, s radostí vám chci sdělit, že naše Tříkrálová sbírka, na které jste měli někteří podíl tím, že jste vybírali, mnozí pak svými příspěvky, vynesla pěkných 52.572 Kč. (Sedlčany 27.631 Kč, Počepice 8.944 Kč a Kosova Hora 15.997* Kč) Celkem koledovalo deset kolednických skupinek ve třech dnech. Do každého domu, kde se koledníci zastavili, přinesli lidem tříkrálové požehnáni. Na veřeje dveří napsali posvěcenou křídou písmena K+M+B a letopočet 2009. Tříkrálové požehnáni označuje lidově tři krále (Kašpar, Melichar, Baltazar). V křesťanské víře písmena tří králů vyprošují požehnáni Christus Mansionem Benedicat – *Kristus ať požehná tomuto domu!*

Výnos sbírky bude rozdělen následovně. Na projekty do zahraničí: podpora výstavby vyšší odborné školy v indickém Bidaru, kde ADCH Praha podporuje Adopci na dálku®.

V diecézi: pro dovybavení nově otevřeného pražského azylového domu Gloria pro matky s dětmi a podporu charitního projektu pomoci migrantům a uprchlíkům v Praze. Naše farnosti – jako místní organizátor sbírky – budou žádat část z vybraných peněz (65%) na naše projekty: vybavení klubovny pro TOMíky (na faře v Sedlčanech) a pořízení ozvučení a promítací techniky pro práci s mládeží a dětmi (v Kosově Hoře a v Počepicích).

Na poděkování koledníkům i těm, kteří přispěli do Tříkrálové sbírky, se v neděli 11. ledna 2009 uskutečnil Tříkrálový koncert v kostele Jana Křtitele v Počepicích. Děkujeme umělcům a vám všem, kteří jste přispěli, za vaši štědrost a velkorysost. Pán Bůh zaplať!

Vaši kněží P. Marek a P. Kamil

*sem vloženy dary z ostatních farností a dary složené na faře v Sedlčanech.

Minirozhovor

Rozhovor s Bc. Ivankou Čihákovou, samostatnou pastorační asistentkou pro vikariát Příbram.

Začneme trochu zeširoka, mohla by ses čtenářům představit?

Jmenuji se Ivanka Čiháková, z tohoto krásného jména, které jsem získala po porodní asistenci, vznikla zkratka Ivka, tak mi mnozí říkají.

Po dlouhém hledání jsem se rozhodla jít za Pánem povoláním v manželství. Po této cestě putuji se svým mužem Martinem již 12 let. Prozatím máme 3 děti: Veroniku 10 let, Vojtěcha 7 let, Dominika 3,5 roku. Žijeme v rodinném domku spolu s mým 79letým tatínkem, kterému dělají největší radost naše tři ratolesti.

Tvoje povolání má název pastorační asistentka? Jak ses k ní dostala?

Neplánovaně! Pán mě vedl skrze Pannu Marii. No vážně, na Svaté Hoře roku 1995 jsem byla posluchačkou přednášek kněze zodpovědného za pastorační mládež ve Francii, kde mě napadl takový projekt – propojenost výuky náboženství s volnočasovými aktivitami. Vesměs to celé stojí na vizi Jana Pavla II. Projekt byl předložen biskupům, schválen a mně se změnil plány s mou budoucností. Rozhodnutí nechat svých vizí a jít, nebylo jednoduché.

V čem spočívá tvá práce?

Je to více povolání než práce. Spočívá nejvíce v hledání Boží vůle. V podstatě nejvíce v práci s lidmi, organizaci, administraci.

Do farní pastorační práce v Kosově Hoře patří: výuka náboženství v MŠ a ZŠ, klub Tygři z fary, příprava animací mší svatých pro děti atd., křesťanská etika na gymnáziu.

Do oblastní pastorační práce patří: Metodické a formační vedení Víkendových setkání pro děti a mládež v Sedlci a v Kosově Hoře, koordinace a příprava Setkání mládeže Příbramského vikariátu, příprava

NOPRu – Nedělního odpoledne pro rodiny, společenství mladých ve Štětkovicích. Již druhým rokem budeme k dispozici snoubencům při Snoubeneckých setkáních v rodině.

Co Tě na tvé práci nejvíce baví?

Říkat na náboženství dětem složitější věci jednoduše a s vtipem. Hrát s nimi divadlo. Povídat s mladými o životě s Bohem, o učení církve, o životě v manželství, o náročných ideálech.

Co bys naopak chtěla změnit?

Oddělit více svou práci od času pro rodinu. Ale je tak časově a prostorově náročná, že budu mít co dělat, ale pracuji na tom.

Co Tě povzbuzuje k této práci?

Lidská lačnost po Bohu, úsměv babiček v kostele, děti těch, kteří se těchto aktivit zúčastňovali.

Z čeho čerpáš?

Žiji v manželství. Zjistili jsme, že mohu sloužit v církvi touto formou, když bude růst naše manželství v lásce, úctě, věrnosti. Jedině tehdy, když žiji dobře své povolání, žiji v milosti Boží a mohu něco druhým předat – to je krásný, že?

Děkují za rozhovor.

Ptala se Eva Pešková

Sedlčanský děkan

František Hrachovec

I. část

Když na sklonku roku 1908 skládal František Dressler svůj úřad děkana, napsal jako poslední tato slova: *Vedl jsem v Sedlčanech duchovní správu 20 let a 7 měsíců. Svému milému nástupci z plna srdce přeji hojnost milostí nebeských k dalšímu spravování této osady ke cti a slávě Boží a ku spáse svěřených duší nesmrtelných! Deo gratias maximas!* Těžko tehdy mohl tušit, že jeho nástupce jej v délce úřadu ještě překoná a bude děkanem po 25 let.

Nástupcem Františka Dresslera se po-

čátkem roku 1909 stal dosavadní farář dublovický, František Hrachovec. Pocházel z Votic, kde se narodil 3. března 1857, studoval v Táboře a poté teologii v Budějovicích a Praze, kde byl vysvěcen roku 1882. Jako kaplan sloužil nejprve v Sedlci, pak v Sedlčanech, načež byl jmenován farářem v Nelahozevsi a nakonec v Dublovicích.

Nový děkan se dal hned do práce, ještě roku 1909 byl nově vyzlacen oltář a pořízeny jesličky z kameniny. Roku 1913 došlo po 23 letech na velkou opravu kostela. *A tu byly objeveny pod omítkou staré malby dvojího stáří: malba na původní omítce al fresko ze století XIV. a malba pozdější ze století XVII.* Tehdy přijel do Sedlčan poradit přední církevní historik a budoucí pražský biskup, Antonín Podlaha. Podle jeho doporučení byla také odkryta klenební žebra a vybrány barvy k vymalování kostela.

Roku 1914 musel být z papežského nařízení stanoven pevný den posvěcení, a tak se místo 3. říjnové neděle určil svátek sv. Havla 16. října. V květnu 1914 přijel do Sedlčan autem kardinál Lev Skrbenský s doprovodem na generální vizitaci a udílení biřmování. Byla to velká slavnost, jak poznamenal děkan Hrachovec: *Již sama osobnost a zjev Jeho Eminence uchvátí každého.* K uvítání se postavili předáci města, učitelé, žáci, cechy i spolky. Biřmováno bylo tehdy 868 lidí.

(Text kuzívou je z farní kroniky) -tz-

Sedlčany

Projekt MLÁDEŽ SEDLČANY 13+

Pozvání pro ty, kdo se chtějí poučit ve víře a myslí si, že z náboženství už vyrůstli. Sejdeme se v pátek 27. 2. 2009 v 19 hodin na faře v Sedlčanech. Téma: *Co je člověk.* Další setkání bude opět v pátek 13. 3. 2009. Téma: *Ježíš. Očekávaný Kristus?* Teší se na vás P. Marek